

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
BROGEANОрганъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година . 200 лей
За 6 месеца . . 160 .Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

УНГАРЦИТЪ И НИЕ

конгреса на унгар-земедѣлска партия одорхей се взеха ре-а, които сж въ прѣ-отворечие съ до-отното поведение на-ически организира-въ партия унгарско-инство отъ Ромъния.а партия на г. д-ръпрепоръчва сътруд-тво съ ромънскитѣратически партииоснова на изборнии и общи платфор-сжщевременно пов-единъ новъ, отъ гра-значение въпросъ:а на малцинства-външната политикаалството, заемайкиително становищепдаване на дунавскадерация, а до тогасе работи за еднао сближение меж-мъния и Унгария.рското малцинствоомъния има еднаа политическа ино-икономическазация, въ основа-която е залежаладрава традиция вънствено направле-унгарцитѣ отъ Крал-успѣха да защи-аплно почти инте-си въ духа наа и свободитѣ, кои-а гарантиратъ зако-а страната и меж-однитѣ договори.

следъ г. Титу-обвини официал-одачи на това мал-ро, че сж въ пълнаедва ли не дориновители на акция-евизиране на мир-договори, воденадалеча.говоръ на тия об-ия иде резолюция-отношение външна-итика, взета отъса въ Одорхей.

вѣе при твърде неблаго-приятни условия: поради пасивността му по отно-шение защитата дори на сжществуването му на ин-дивидуална почва, достиг-на се до тамъ што да сме свидетели на едно специално законодател-ствуване въ Букурещъ, което му отнема катего-рични граждански права. Достигнахме до тамъ, што дори изявявайки правото на ромънски по-даници да звучи това въ нѣкои уши тъй чудовищ-но смяло, та се прибѣгва до скандални положения, каквито бѣха напоследъкъ фалшификациитѣ на нѣкои отъ най-важни-тѣ представители на сто-личния печатъ, като „У-ниверсулъ“, „Курентуль“ и др.

За директиви по вън-шната политика на стра-ната, за внушения отъ въ-трешенъ характеръ, си-гурно ще изпълнимъ за-творитѣ.

До тамъ я докарахме!

П. П. Станчевъ

Истината призната

Единъ мѣстенъ листъ, кой-то присвоява качеството на защитникъ на „Национална-та кауза“ празнува успо-редно съ навършването на три годишно сжществване и следнитѣ „величави па-триотични реализирвания“: Следъ като заявява, че е-сенциалния пунктъ на „ро-мънската окупация“ е билъ „разсипването на всичко, което е чуждо на ромънско-то племе въ Четиригъл-ника“ вестника изброява достиженията въ това на-правление.

„Днесъ Четиригълника е най-романизираната провин-ция отъ всички новозаети зе-ми, въпреки, че тукъ не сж-ществуваше нито единъ ромъ-нецъ при установяването на ромънскитѣ власти“.

И по победоносния пѣтъ на „окончателното унищо-жение на българитѣ“ отъ Нова Добруджа“ листа отбе-лязва, че „се достигна до по-

— Когато думата е за несправедливостъ и защита на интереситѣ ви, в-къ „Добруджан-ски гласъ“ не чака да бжде поканенъ и под-сещанъ. Изпълнява съ безупречность с в о я дългъ. Сега е редътъ вашъ. Не чакайте по-кани и съобщения. Из-платетеси абонамента!

ЗА ПРОДАНЪ НА ИЗНОСНА ЦЕНА

30 хектара земя въ землището на село Мансѣрово — шосето Армутлий.

Справка и споразумение при Петъръ Д. Кировъ ул. „Николай Балческу“ 18

— БАЗАРДЖИКЪ —

Продавамъ
плетачна машина
№ 5 1/2 на 60 см. марка „Дубиедъ“, съ два преждо-водителя. почти нова. Справка при Тодоръ Хр. Деветаковъ — с. Кадиево.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

Малко безгрижие!

Бързиятъ влакъ Кишиневъ — Букурещъ се връща отъ срѣлата на рѣжта назадъ.

Когато стига на една стан-ция стрелачника да възврѣтъ на линия на влака и той потегля... обратно го пѣтя, по който дошелъ. Надава се трѣ-вога по телефона: кактонитѣ е заразилъ отъ всичко, какро-да сиратъ влака и го върнатъ

назадъ. Правели се сигнали, дръкали звънци, но влака напредвалъ... назадъ.

Щисте било, че другъ влакъ не идвалъ отореша.

Този случай иде сѣканъ да и юстрира много работи.

Да видимъ влака не се ли е заразилъ отъ всичко, какро-то става въ сѣгата сега?..

Браво, стократно браво!

Дойде между насъ едно дете на гладуваща Бесара-бия, дойде съ скжсанитѣ си дрехи и горещата наде-жда въ слабитѣ си гърди, че тукъ — между своитѣ братя — ще намѣри приютъ и готовность да се удовле-твори желанието му да следва „българско школо“.

Първия день гладува, а вечерта спа въ една изба. Заинтересовани нѣколко ду-ши се опитаха да му по-могнатъ. Благодарение на тѣхнитѣ усилия детето има още шо годе подигурено тукъ сжществувание. Нашия вестникъ поде инициатива-та за настаняването на по-вече, на много гладуващи деца. Избраха се комисии и трѣгнаха изъ града да просятъ... милость и благо-деяние. Тѣхната жетва бѣ-ше печална: хората искаха

слугини!..

Едва вчера единъ госпо-динъ, единъ младъ, интели-гентенъ синъ на нашето племе, единъ достоенъ синъ, крайно сироменьъ повиква това дете и му дава 500 лей, за да прекара праз-ницитѣ, безъ да му събщи името си.

Този жестъ накара ду-шитѣ ни да празнуватъ; болни за най-елементарно-то проявление на истинско благородно чувство, чудно хубавото дѣдо на нашия достоенъ съплеменикъ из-тиска въ сърдцата ни съл-зитѣ на признателность — признателностьта къмъ то-зи, който пална чезнеща-та въра, че...

Все има още добри бъл-гарии!..

Л. П. С.

Интересни дреболии

Коледни подарѣци чакъ за... Африка. Нѣ-колко видни госпожи, же-ни и дѣщери на най-видни-тѣ професори отъ Буку-рещъ, сж основали коми-тетъ за събиране подарѣци за... италиянскитѣ войници отъ африканския фронтъ. Въ позива си дамитѣ тро-гателно казватъ: „Да за-

радваме за Коледа съ е-динъ козонакъ тия смѣли войни! Прибавете въ колета една топла дума, трико-льорна панделка, картинка!“

А въ Бесарабия — не да-лечъ отъ Букурещъ — сто-тици хиляди нещастници нѣма да иматъ и хлѣбъ за Коледа, не козонакъ!..

БОРИСЪ Д. ПОПОВЪ — АДВОКАТЪ —

до Шафрафанския площадъ, срещу гаража въ уличката за префектурата, до кабинета на д-ръ Ханджиевъ — Базарджикъ.

За проданъ праздно мѣ-сто 1200 кв. м. ул. „Доамна Кяжна“ 1 срещу Ромънската Мѣжка Гимназия
За справка
ДРАГОЙ АТ. ДОНЧЕВЪ
— БАЗАРДЖИКЪ —

ИЗЪ РОМЪНО-БЪЛГАРСКОТО МИНАЛО

Сливенци въ Ромъния

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

Да говоримъ за сливенци въ Ромъния, значи да разкриемъ една отъ най-хубавитѣ картини изъ живота да българскитѣ емигранти въ предѣлитѣ на свободна Ромъния, до преди освободението. Ето какво ще се помжчимъ да направимъ въ следващитѣ редове.

Компактна маса сливенци намираме въ Ромъния веднага следъ руско-турската война отъ 1828|1829 г. Въобще, тази война, прекратена чрезъ прочутиятъ Одрински миръ, е съ много голѣмо значение въ историята на балканска Европа, а особено и за нашия народъ. За това, всѣкога когато имаме за предметъ българо-ромънскитѣ връзки до 1877 г., ние изтъкваме многократно важността на Одринския миръ, включенъ на 14 септември 1829 г. Именно следъ тази война сливенци намиратъ убѣжище въ предѣлитѣ на „богохранимото Влашко княжество“. Голѣма частъ отъ тѣхъ минаватъ и въ южна Бесарабия. Напуснали своитѣ родни домове тукъ, въ Ромъния, тѣискатъ пакъ да бждатъ наедно. И ето какъ, презъ 1835 г. изниква до гр. Плоещъ градецъ Новъ Сливенъ, населенъ изключително съ сливенци. Сжщо така и Браила става силенъ сливенски центъръ. Тукъ, на 18 октомври 1857 г. се съставя „Комитетъ на сливенскитѣ преселници въ Браила“. Целта на комитета е да се грижи не само за икономическото и нравствено състояние, но и за усилване „умственото

развитие на бедната ни родна младежъ“. Както се вижда, целта е повече отъ благородна.

Плеада образовани сливенци работватъ за културното педвигане на събратята си. Централна фигура измежду сливенскитѣ културтрегери е д-ръ Иванъ Селимински. Въ Ромъния е заемалъ официални длъжности като окръженъ лекаръ въ Браила, а после въ Каларашъ. Тѣй като е интересно да се знае живота и дейността на д-ръ Селимински въ Ромъния, за целта ще се спремъ въ една идуща статия.

Благодарение на единъ другъ сливенецъ, Антонъ Ивановъ, голѣмъ търговецъ въ Брашовъ, Петъръ Беронъ е можалъ да завърши своитѣ науки и да издаде Рибния букваръ, презъ 1824 г. Съ този букваръ се даде единъ силенъ тласкъ на нашето учебно дѣло, което бѣше въ началото на своето възрождение.

Друга една личностъ е Сава Доброплодни, който като народенъ учителъ разпръсва ревностно семето на родната просвѣта. Като неуморенъ ратникъ въ полето на публицистиката изпѣква ярко Иванъ Добровски. Презъ 1850|51 г. той издава въ Виена, сп. „Мирозрение“ или „Български инвалидъ“, следъ това идва въ Ромъния, където наново почва да редактира [1870 г.] своето списание.

Наредъ съ духовнитѣ водачи, гр. Сливенъ е родно мѣсто на революционери, които сж живѣли въ госто-

Още една жертва на силистренския театъръ

Следъ смъртта на видниятъ членъ на театралната секция при Б. К. О. Силистра, г. Дюлгеровъ, днесъ 16 т. м. се помина, следъ кратко боледуване, Невѣна В. Маринова на 42 годишна възраст отъ апендиситъ, съпруга на неуморимия режисьоръ на трупата Вичо Мариновъ, сжщо видна членка и артистка на трупата.

Оставя следъ себе си 2 малки деца въ крайна мизерия. Погребението ще се извърши на 17 т. м. 2 и половина часа.

Нашитѣ съболезнования.

Въ Гърция безпокойно

Съобщаватъ отъ Атина, че предположението да се свика парламента предизвикало бурч въ политическия свѣтъ.

М-ръ председателя и венизелититѣ поискали разтурянето на парламента и произвеждане на нови избори.

Бившия м-ръ председателъ Цалдарисъ е билъ противъ.

Остава крѣпко да разреши въпроса.

приемна Ромъния и отъ тукъ сж се прехвърляли въ поробеното отечество за спасението на злочеститѣ си събратъ. Достатъчно е да упоменемъ името на Панайотъ Хитовъ — баща на хжшоветѣ и това на легендарния войвода Хаджи Димитър. Тѣзи две имена безрезервно псказватъ ценната данъ на Сливенъ за народната свобода.

Накрай, нека подчертаемъ още веднажъ, че въ земята на свободна Ромъния — сливенци сж намѣрили добъръ приемъ и сж били върни граждани на новото си отечество.

Тържествената оставка на председателя Масарикъ

Какъ е била подадена оставката. Г-нъ Масарикъ поржчва г. Бенешъ за свой замѣстникъ.

(Специална кореспонденция на в. „Добр. гл.“ Прага, декември 1935)

Г. Масарикъ подаде тържествено оставката си на 12 ч. 15 м. въ присѣствие на г. г. Ходжа, Малипетъръ и Сукупъ и на членоветѣ на семейството си. Съобразно съ конституцията, правата на председателъ преминаватъ върху правителството.

Какъ бѣ подадена оставката

Прага — Министеръ-председателъ г. Ходжа и председателитѣ на камарата и на сената, г. г. Малипетъръ и Сукупъ посетиха днесъ по обѣдъ двореца Лани, където пребивава председателъ Масарикъ, който ги посрещна, заобиколенъ отъ своето семейство. Канцлерътъ на председателя на републиката прочете писмото, съ което г. Масарикъ си подава оставката, въ което се казва следното: „Председателскитѣ функции изискватъ отъ онзи, който ги упражнява, отлично състояние на негово здраве и сили. Азъ виждамъ, че не мога да изпълнявамъ моитѣ обязанности. Ето защо, азъ подавамъ оставката си. Ние имаме нужда нашата външна политика да бжде добре водена; необходимо е въ страната справедливостта да бжде еднаква за всичкитѣ поданици, каквато и да бжде тѣхната националност. Искамъ сжщо така да ви съ-

обща, че за мой замѣстъ азъ ви препоръчвамъ Едуардъ Бенешъ.

Азъ съмъ работилъ него въ чужбина и го познавамъ добре съмъ увѣренъ, че ще върви добре“.

Г. Ходжа благодарно председателъ Масарикъ името на републиката народа, заявявайки, има голѣми заслуги рода. Г. г. Малипетъръ и Сукупъ се присѣ къмъ думитѣ на г.

Следъ това бѣ прочетенъ протокола за оставка председателъ Масарикъ се оттегли въ своитѣ таменти.

Отъ двореца Лани свалено знамето на председателя на републиката което бѣ издигнато Министерския съветъ казвайки по този че държавната властъ мира временно въ на цѣлото правителство.

УРОЦИ ПО

НѢМСКИ ЕЗИКЪ преподава Л. ХАРТМАНЪ, учителъ по нѣмски езикъ въ Бѣлг. Частна Мжжа Г. Граматика, разговорна, конденция за ученици, растии. Плащане по зумение.

Сведения въ Ред.

ХР. П. КАПИТАНОВЪ.

П. СТАНЧЙОВЪ — ЧЕРНА

30. МАЙКАТА НА ПОЕТА

Привършихме съ живоописание на бащата на поета. Макаръ и дългъ, обхождайки поправихме бѣше неохотимъ за да се изясни окончателно, че Панайотъ Черна е законороденъ синъ на голѣмъ български родолюбецъ и че всички тенденциозни твърдения на заинтересовани негови биографи сж били и сж плодъ на фантазия, а не резултатъ на сериозни проучвания.

Но нѣкои отъ биографитѣ на П. Черна, въпрѣки че не отричатъ българския произходъ на бащата на поета, обаче твърдятъ, че Панайотъ

Станчйовъ поради ириденческа и националистическа дейностъ подкопавалъ устоитѣ на ромънската държава билъ избѣгалъ или билъ изпъденъ на сила отъ властта въ България.

Така, напиримър, Василе Савелъ, пише:

— „Бащата на П. Черна, бидейки преследванъ за ириденчески подбуждения въ Ромъния, избѣгалъ е въ България, отъ гдето не се повърналъ“.

По сжщия начинъ се изказватъ биографитѣ му — Лучинъ Предеску, Иоанъ Илие и Ласкаровъ — Молдовану и др.

Па даже и най-учения човѣкъ въ Ромъния, професоръ Николае Йорга, пише:

— „Баща му — български учителъ, е развивалъ националистическа политика и е завършилъ избѣгвайки отъ семейството си, изоставяйки жена си“.

Ако по тоя начинъ — тѣй неговѣрено и тѣй тенденциозно, пише история единъ толкова разтрѣбено известенъ професоръ, можемъ да имаме ясна представа за нейната научна стойностъ.

Панайотъ Станчйовъ, бащата на поета, нито е избѣгалъ отъ семейството си, нито е изоставилъ жена си, а на 23 февруарий 1881 г. е предалъ Богу духъ отъ естествена смъртъ въ с. Черна, въ своя собственъ домъ, предъ жена си, семейството ѝ и близки приятели, като оставилъ въ обща скръбъ всички черненци.

На другия денъ билъ погребанъ въ черковния дворъ, който се нахождалъ не далечъ отъ училището и гдето погребвали само заслужилитѣ и видни черненски първенци.

Ако днесъ посетитѣ село Черна и се заинтересовате за гроба на П. Станчйовъ, ще го намѣритѣ съвсемъ близо до паметника построенъ на мѣстото на старата черненска черква и изобразенъ въ фотографитѣ, която представяме на стр. 45 отъ настоящата книга. Въ нея ясно се вижда майката на поета, отъ която два разкрача на дѣсно е гроба на мжжа ѝ, надъ който има камененъ кръстъ, съ ясно различаващъ се надписъ на български езикъ:

„Тукъ почива рабъ Божи Панайотъ Станчйовъ, шумневецъ, починалъ на февруарий 23, 1881 година“.

А ако и това не стига, ако минете надъ показанята на

жена му и на неговитѣ ученици, можете да отидѣте до гр. Шуменъ, въ старата архива на общинско управление ще наидѣте порими данни за цѣлото дѣло или може да вземете на му Мария отъ портрета на братовѣстринитѣ му деца и сжстѣ написанъ на портретитѣ въ гр. Варна мейството на Димитър Станчйовъ, неговъ братъ и ва на Станка Стефанова, негова сестра конто на ул. „18 линия“ №22 децата имъ — единъ членъ въ Народната банка, офицеръ, трети артистически родния театъръ отъ пр., вече възрастни и ни хора. Презъ времето на (1917 г.) ибкомъ сж посетили семейството на Мария П. Станчйовъ Черна.

ОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Празнуване 25 години

журналистическа дейност на бившите миноритарии от Ардялъ и Банатъ

Празнувайки столична-
та от вторникъ се
ме на това заглавие
портата страница на
ежедневникъ.

статията се казва,
налата неделя се е
нувала на ардялски-
банатски журнали-
25 годишната имъ
журналистическа дейностъ

празненството сж при-
нували много офи-
ци лица, тѣхни коле-
ги Букурець и м ра-
восъдието, г. Валеръ

На банкета, даденъ
въ честъ на бивши-
миноритарии журна-
ли, г. Валеръ Попъ е

несълъ проучствена
въ която между дру-
е казало, че тѣ сж
жили не само сега

журналисти при сво-
Банатъ и Ардялъ,
жната заслуга къмъ

ския народъ е била
го-голяма, когато сж
подъ чужда властъ

се борили за Ромъ-
дори тогава, когато
ици не сж смѣли

нарекатъ сж името
подъ чуждо иго.

е, като журналисти
ритари, произлизащи
сърдцето на българ-

о малцинство отъ До-
жа, не можемъ да не
дваме на тоя празд-

на тия стари мал-

най-веренъ източникъ е
та на поета, Мария, жи-

днестъ, здрава и издържли-
г. бабичка, съ исенъ и

орливъ умъ и съ пълно
ена паметъ. Голѣма частъ

даннитъ въ настоящия
дълга ней, изгърнати

продължителни беседва-
поиснения и зададени въ-

цинствени труженици и
да имъ изпратимъ нашиятъ
поздравъ, като отъ тѣхъ
искаме само едно — съ-
чувствие и колегиална со-
лидарностъ въ време на
нужда, защото ако има
въ тая страна кой да ни
разбере най-добре, това сж
тѣ, бившите 25 год. мал-
цинствени журналисти.

Войната въ Африка продължава

Отъ Адисъ-Абеба съоб-
шаватъ, че италианцитъ сж
подновили офанзивата си
въ областта Огаденъ. За-
вързалъ се е ожесточенъ
бой. Абисинцитъ пленили
13 блиндирани автомобили.

15 италиански аероплани
сж бомбардирани мѣстно-
стѣта Негели отъ Самалия.

Провинциалния вестникъ

Проф. д-ръ Ас. Злата-
ровъ, изтъквайки добритъ
качества на българския про-
винциаленъ вестникъ и ве-
стникарь, пише:

„Българскиятъ вестникъ,
който наследи традициитъ
на голѣмитъ имена отъ на-
шето възраждане, които бѣ-
ха и първитъ наши вест-
никари, е вестникъ за по-
хвала. Той всѣкога е слу-
жилъ на народа и държа-
вата си, никога не е забра-

на възпитание и напѣтствие
се пада изключително почти
на майката. Положително зна-
емъ [ще видимъ това по-къс-
но отъ неговитъ писма], че
П. Черна е боготворялъ своя-
та майка, кждето и да билъ,
презъ всѣко време все за нея
мислелъ и една отъ главнитъ
амбиции въ живота му била
да я види щастлива.

Той и пише всѣка седмица
най-малко по едно писмо и
това съ изненадваща поред-
ностъ, посвещава й едни отъ
най-хубавитъ си стихове, по-
сещава я редовно презъ ва-
канциитъ и моли близки и поз-
нати да я навѣстятъ, успо-
кояватъ и подпомагатъ. Тя е
неговата действителна духо-
манка — обстоятелство, което
обстойно ще изтъкнемъ по-
късно.

Но точно за това, трѣбва
положително да знаемъ — как-
ва е майка му, отъ каквъ
народностенъ произходъ е, при

Ромънски писатели на български

Вестникъ „Добруджа Жу-
на“, въ броя си отъ 14 т.
м. подъ горното заглавие
дава едно съобщение, че
въ брой 9—10 на сп. „Пре-
дѣлъ“, което излиза подъ
редакцията на писателя Вл.
Русалиевъ е публикувана
статия отъ Василе Христу,
озаглавена „Балканския
Максимъ Горки“, кждето се
разглежда творчеството на
Панатъ Истрати. Освенъ
това, хумористичния вест-
никъ „Щурець“, излизащъ
подъ ръководството на Рай-
ко Алексиевъ, въ броя си
отъ 22 ноемврий, помѣства
разказа „Последенъ часъ“,
отъ И. Л. Караджале,
преведенъ отъ г. Д. Н Мин-
чевъ.

Проекта Лаваль — Хоръ пропада

Отъ Женева съобщаватъ,
че международното поло-
жение следъ срещата на
двамата външни министри
въ Парижъ е още по-тре-

вялъ своя дългъ и висока-
та си мисия и се едно —
дали е столиченъ или про-
винциаленъ — той е сж-
по достойние за нашия бу-
денъ духъ и гражданско
съзнание. Затова азъ всѣ-
кога съмъ ратувалъ, че на-
шитъ управници сж длъж-
ни да взематъ подъ своя
грижа едно що годе обез-
печение на вестникаря. Ве-
стника е училище и който му
служи е учителъ на народа.“

кърменето съ мѣко, съ как-
ви лѣсни и слова, въ каквъ
духъ го е откърмила?

Ако се позволимъ на неговитъ
вече упоменати биографи,
безпорно тѣ я изкарватъ отъ
ромънски произходъ. До като
за бащата тѣ сж раздѣлени,
за майката почти сж едино-
душни. И това го изтъкватъ
по таквъ абсолютенъ начинъ,
както че ли се убедили следъ
щателни разследвания — тѣх-
нитъ мнения не тропятъ въз-
ражения.

Василе Савелъ пише:
„Майка му Мария, била
ромънка; отгледанъ отъ своя-
та майка ромънка“ и все въ
тоя духъ продължава.

Ласкаровъ — Молдовяну, пи-
сателъ, адвокатъ въ гр. Тулча
и личенъ неговъ познатъ пи-
ше:

— „Майката на поета П.
Черна бѣше отъ ромънски
произходъ“.

Както и Василе Савелъ, кой-

ИЗЪ ЖИВОТА

на банатскитъ българи
ЗА НАРОДНИТЪ НОСИИ

Г-жа д-ръ Маниова отъ
българското банатско село
Стари Бешеньовъ помѣства
въ чудно хубаво наредения
„Банатски български ка-
лендаръ“ статия подъ над-
словъ „Идинъ новъ изуръ
за заслужванихъ“, въ която
отправя горещъ позивъ
къмъ всички българи отъ
Банатъ да шиятъ и тъкатъ
български шевици, престил-
ки, ржченици и носии.

„Знайми, чи вина се раж-
датъ редумъ, ама токайску-
ту вину се ражда саму у
Токай. Трандафири цафтатъ
редумъ, ама българския тран-
даферъ саму удолината Тунд-
жа се ражда. Исту, туй
пастру иматъ редумъ, ама
кача нашу шийни и ткани
неми на сатъ светъ“.

И уважаемата госпожа се
надава, че на юбилейнитъ
тържества [по случай 200
години отъ настаняването
на българитъ въ Банатъ]
българскитъ носии ще бж-
датъ предметъ на общо
възхищение.

Българска колония безъ духовникъ

Въ банатското село Ко-

можно.

Въ Лондонъ настроение-
то противъ проекта на Ла-
валь — Хоръ расте все повече
и се говори дори за остав-
ка на английския външенъ
министеръ; абисинския им-
ператоръ отхвърля проек-
та като го смѣта предател-
ство къмъ О. Н., а Мусо-
лини намира направенитъ
му отстъпки за недостатъч-
ни.

лония булгара католическия
свещеникъ Кристофскасъ е
назначилъ нѣколко хора за
църковни настоятели. Се-
лото, обаче, не одобрило
това назначение и настоя-
ло то да си избере цър-
ковни настоятели. Посоче-
нитъ отъ свещеника насто-
ятелъ, виждайки какво е
настроението между съжи-
телитъ имъ, отказали да
подадатъ клетва. Това раз-
сърдило отца Кристофскаса
и той отказва да служи въ
дърквата.

На голѣмия католически
празникъ св. Лука селяни-
тѣ сж нѣмали служба и
кжде да се помолятъ. На-
ближаватъ Коледнитъ пра-
зници, а църквата стои
още затворена. Това мно-
го вълнува Българската ко-
лония, която настоява да
се повърне свещеника, или
да й се изпрати единъ бъл-
гарски. До тогава ще чете
молитви единъ младежъ.

ЗА ПРОДАНЪ

5 ХЕКТАРА НИВИ
находящи се въ с. Каракъш-
ла собственостъ на Гено Ива-
новъ.

Справка: Ал. Г. Иванова при
Юр Минакевъ ул. „И.Г. Дука“ 33
— Базарджикъ —

Продава се доходна къ-
ща съ 3 стаи,
салонъ, кух-
ня и шопронъ, на ул. „Пр. Фер-
динандъ“ 8 [срещу Българска-
та Частна девическа гимназия].

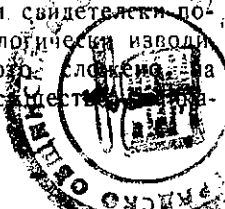
— на износна цена —
Споразумение редакцията

непоклатимъ ромънски духъ.
Тази е тенденцията, това се
цели съ преимначаването на о-
чевидни истини.

Затова именно и великия
политически мѣжъ и ученъ,
г-нъ професоръ Николае Йор-
га е вѣренъ на себе си — той
не може да твърди освенъ че:

— „Майката на поета П.
Черна е ромънка“

Всичко би било добре на-
гласено и би минало за прав-
доподобно, ако майката на
поета не бѣше жива; това е
най-голѣмото удобство на
така майсторско нагласенитъ
биографични данни на цити-
ранитъ автори, които, обаче, и-
матъ тая уязвима страна, че
всѣки мигъ могатъ да бждатъ
опровергнати не презъ писме-
ни документи свидетелски по-
казания или логически изводи
но отъ самоотъказание на
разискване съместно сж
та на поета!

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛИЩА

Д. П. ЦАЧЕВЪ

СИЛИСТРА

МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ

30

На 2 юлий 1828 г. руския генералъ Ротъ начело на една армия отъ 19.000 души и лека артилерия отъ 36 оржидя, миналъ Дунава и обсадилъ крепостта Силистра, но тъй като разполагалъ съ тежка обсадна артилерия, отеглилъ се по височинитъ предъ града, окопалъ се и се пригответилъ за отбрана. Окопитъ му събили праволинейни и далечъ отъ крепостта на около 2.000 м. На дѣсно се опирали на единъ по-силно укрепенъ пунктъ — редутъ на Дунавъ.

Четири седмици отъ обсадата се минали въ малки и незначителни сражения. Едва на 28 августъ въ полунощъ рускитъ войски атакуватъ решително крепостта. Атаката продължили и на другия денъ следъ обидъ.

Борбитъ били ожесточени и отъ двѣтѣ страни. Три пжти рускитъ войски напредвали до самитъ стени на крепости и се връщали отново въ окопитъ си.

Турцитъ били вече отчаяни и почти готови да предадатъ крепостта.

Вторага и трета ескадра отъ 36 руски кораби установили връзката съ войската отъ лѣвия брѣгъ на Дунавъ чрезъ единъ подвиженъ мостъ отъ понтони, улеснявайки по този начинъ единъ каналъ за продоволствуване на войската съ провизии и евентуално мѣсто за отеглянето ѝ въ слу-

чай на опасностъ. Генералъ Ротъ билъ смѣненъ съ генералъ Лангеронъ, но и този не ималъ по-голъмо щастие въпрѣки, че артилерията имала вече 120 оржидя, но безъ мунции, тя била като несъществуваща.

Глада и появилитъ се епидемии причинили голѣми морални и материални щети въ редоветъ на руската армия.

Генералъ Рудневичъ изоставилъ обсадата на Шуменъ и дошелъ на помощъ при Силистра. Сега руската армия имала вече надъ 30.000 д. войници, но гладни, не добре облечени и не достатъчно въоръжени.

Есеньта настъпила и заедно съ нея и продължителнитъ и поройни дъждове на Добруджа. Окопитъ били наводнени, с нѣтъ мразъ и студъ 8 гр. под нулата изненадалъ леко и лошо облѣченитъ руски войници, а Дунавъ почналъ да влачи ледени блокове. Всичко това сломило значително духа на рускитъ войници. Следъ една отчаяна бомбардировка отъ 48 часа, рускитъ генерали решили отстъплението. Частъ отъ войската минали отвъдъ Дунавъ, частъ се отеглила въ вътрешността на Добруджа гдето презимувала.

(Следва)

ВЪСТЪ

— Отъ една две седмици въ града се чувствува голѣма липса на хлѣбъ. Започната е сжщата както въскога игра, дз се обвивяватъ — хлѣбаритъ мелничаритъ а последнитъ — парвитъ. Общинската управа пѣкъ наблюдава и не намира кой кривъ, кой правъ! И това точно срещу празницитъ!

— Завчера е изпратена за Каларашъ подъ силна стража Таура Никулеску, която се е препотъжала за душевно болна и изпаднала на единъ бившъ чиновникъ отъ града ни, на когото презъ една нощъ е задигнала много вещи и скъпоценности.

Поменатата е известна въ вътрешността на стражата, като смѣла крадла

и търсена силно отъ полицията.

— Хорътъ „св. Троица“, подъ вещото ръководство на г. Ив. Бояджиевъ, учителъ въ българската мъжка гимназия, на Бждни вечеръ ще коледува изъ града ни.

— Въ недѣля адвокатската комисиия отъ града ни бѣше свикана на събрание. Декана г. адвокатъ Ионъ Жоржеску направи предложение да се съкрати значително бюджета, поради тежкото икономическо положение на жителитъ отъ окръгъ и забраната, която държавата наложи на българитъ да купуватъ земи.

— Случая на българския поданикъ Захария Саламан-

Бждете увѣрен

изпълнявате единъ

че изплащайки абонаментъ за в-къ „Добруджански гласъ“

ГОЛѢМЪ ДЪ

ЗА ЧАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бодѣги, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

SECRET
Rom Standart

Sediul fabriciei BUCURE
Str. „Doamna Chiajna“

ски нѣ представя ежеднев-
но интересни вариации:

Въ отговоръ на протеста му до м-вото на Земедѣлието, че мѣстния окръженъ съдъ не му предава квитанцията, за да си получи стойността на коня и скуваната отъ държавата земя, м-вото му съобщава, че... не се мѣси въ работитъ на съдебнитъ инстанции.

А оня денъ г. Саламански получава покана да... присъствува на окончателното отнемане на земята му.

— За сжбота, 21 т. м. вестника нѣма да излъже.

Коледния брой ще излъже въ вторникъ, 24 т. м. въ 6 страници.

— Дамската секция при Б. О. отъ гр. Силистра на 15 декемврий н. г. раздаде облекло и обуца на 78 бедни деца — ученици при българскитъ частни училища, за която целъ изразходва сумата 23.000 (двадесетъ три хиляди) лей.

— На 24 декемврий 935 год. 10 часа преди обѣдъ въ бившия салонъ „Ориентъ“ Дамската секция при Б. О. въ гр. Силистра урежда „Традиционна Коледна елха“ за всички ученици при българскитъ училища, а на 26 декемврий н. г. въ 9 часа вечерта въ салона „Ориентъ“ ще изнесе съ благотворителна целъ „Сѣдянка“ отъ мѣстния битовъ животъ, следвана съ весела частъ.

Умолява се почитаемото гражданство масо о да я посети.

— Ромънизиранието на имената на десетки села въ Дуросторски окръгъ е предизвикало голѣмо недо-

волство върѣдъ турското население, чийто изразителъ се явява г. Кемалъ Хамди, адвокатъ, братъ на сегашния депутатъ Сюлейманъ Хамди.

Направени сж и официални постъпки по този случай.

— Редакцията на в-къ „Добруджански гласъ“ търси за постоянно енергиченъ продавачъ за града ни, при много изгодни условия. Постъпване веднага.

— Напоследъкъ кои кръгове отъ ни се говори за преци административни мѣни въ окръга на смѣна на лица, за важни постове.

Споредъ нашитъ ния тия слухове не варятъ на действител-
ността.

— Дамската секция при Б. О. отъ гр. Силистра развива усилено много похвална дей-
ностъ по случай празникъ. Въ идния брой ще повърнемъ подробно

ST. H. SEPTVILLI

КОНДУКТОРЪ — АРХИТЕКТЪ

— Силистра —

Призатъ отъ Академията по Архитектура и отъ Министерството на просвѣтата — Букурешъ

Изработва добросъвестно и при най-износни планове и девизи за постройки, пристройки, бразования и пр. въ рамкитъ на закона за гоустройството.

Д-РЪ ХР. Д. ПОПЕСКУ

съобщава на почитаемата си клиентела, се премѣсти въ собствената си стара къща на ул. „Принципеле Фердинандъ“ № 64, кино „Сплендидъ“ и при реорганизацията обстановка на кабинета си прѣдлага за

консултации по вътрешни, пикочо-полови болести, като въ лабораторията му се извършватъ бързи клинически бактериологически изследвания, нужни при своевременното разпознаване на микробнитъ болести, както и при туберкулоза, лошо гърло у децата, венерически и пр.

Д-РЪ Д. НОВАЧЕВЪ

ПРЕМѣСТИ МЕДИЦИНСКИЯ СИ КАБИНЕТЪ ВЪ ДОМА на главната улица, срѣщу аптека Лагара до бирария Дайковъ, ул. „Режеле Кароль 16“

РЪОНТГЕНОВЪ АПАРАТЪ, ДИАТЕРМИЯ, ИНФРАЧЕРВЕНИ ЛЪЧЧИ, ИЗКУСТВЕНЪ ПНЕВМОТОРАКСЪ

Собственикъ, отг. редакторъ Я. Я. Яневъ

Типografia „IZVOR“ — Ваца